

Egy éjszaka (nem csak) a földrajz jegyében

Magyarország és Érd rejtett kincseiből válogatott és mutatott be egy csokorra valót a Magyar Földrajzi Múzeum június 25-én, a Múzeumok Éjszakáján.

Ahogy azt már megszokhattuk, idén is színvonalas és különleges programmal készültek a múzeum munkatársai. A meséktől és népdaloktól a Kőrösi Csoma életútját ismertető, a zenés műsoron át a hegymászó élményeket bemutató vetítésig, a Kárpát-medence és benne Érd növényritkaságait felvonultató előadástól a barlangok világát bemutató kiállításig mindenki megtalálhatta az őt érdeklő programot.

A gyerekeket hagyományörző kézműves foglalkozások várták, és bár erre sötétedésig vámi kellett, sok család vett részt az Érdi Csillagászati Egyesület távcsőbemutatóján is.

A kocsiszínben negyed nyolckor

kezdődték a népköltészet és a népzene nyelvén a bukovinai székelyek, illetve Kőrösi Csoma Sándor világába bevezető programok. Az Aranyalma Páros (Vaskó Zsolt és Gebri Bernadett) úgy mesélte el Kőrösi Csoma életútját, hogy minden

fontos állomást egy-egy helyi népdallal illusztrált, jórészt eredeti hangszerekkel kísérve, így a kecskedudától a tibeti hangtálig számtalan különleges hangszert megszólalt, ezeket az előadásuk végén meg is csodálhatta, kézbe is foghatta a közönség. „Megszállottan gyűjtjük az archaikus népzeneiket, ezeröttszáz órányi anyagunk van otthon. Igyekszünk eredeti dolgokat bemutatni!” – mondta Bernadett, aki ezen az estén a magyarok kívül énekeltek ugurul, pastu, kazah és szír nyelveken is.

Fél tízkor a szakmai előadások következtek. A széksorok a késői óra ellenére is megteltek, ami nem véletlen: a meghívott előadók, szakemberek úgy tudtak átadni értékeket, ismereteket, kutatási eredményeket, hogy azt a laikus, érdeklődő közönség is értette, élvezte. A több kitűnő előadás közül Szendrő Szabolcs vetített képes életút-bemutatóját emelnénk ki: a hegymászó, akinek egy vonatbaleset

miatt a bal lábát térd alatt amputálták, a Börzsönytől eljutott a Himalájáig. Fotó! és – gyakran humoros, máskor nagyon is komoly – történetei nemcsak a hegymászók, illetve a csúcsok világába engedtek bepillantást, de azt is megmutatták, mennyi mindenre van szükség a sikerhez, a szakmai alázattól a felkészültségen át az időjárásig.

A múzeumban ezen az éjszakán este tíz óráig minden kiállítást ingyenesen látogathattak az érdeklődők. Délután nyitotta meg kapuit a Mit adnak nekünk a barlangok? című, a Magyar Karszt- és Barlangkutató Társulat által szervezett kiállítás is, amit – mint Hegedűs Gyula elnök tudósítónak elmondta – egy világszintű rendezvényorozat keretében szerveztek meg Érdén.

„A látogatók a barlangok sokszínűségét ismerhetik meg. Tárgyi részek, karsztmodellek, barlangászfelszerelés, és olyan eredeti leletek láthatók itt, amelyeket több másik múzeumból kölcsönözünk – tehát nem csupán fényképes anyagot állítottunk ki!” – mondta az MKTB elnöke, akitől megtudhatunk azt is: a kiállítás ez év végéig látogatható a Magyar Földrajzi Múzeumban.

Ádám Katalin

Lengyelországi kalandok

Lengyelországi tanulmányi kiránduláson vett részt június elején a Kós iskola harminckét diákja, akik rengeteg élménnyel – és ha hihetünk egy régi legendának – megszépülve és élesebb látással térhetnek haza.

WACŁAW
FELCZAK
ALAPÍTVÁNY

Az Érdi SZC Kós Károly Technikum évek óta vesz részt nemzetközi pályázatokon, hogy minél több diák számára biztosíthasson külföldi utazási lehetőséget. Legutóbb június 3-5. között vehetett részt harminckét diákjuk egy lengyelországi tanulmányi kiránduláson a Wacław Felczak Alapítvány „Polonica Varietas” elnevezésű pályázatának köszönhetően. A magyarországi középfokú oktatási intézmények számára meghirdetett program célja, hogy a 14-19 év közötti diákok ismerjék meg a lengyel kultúrát, a két ország történelmi kapcsolatait, illetve a hagyományos lengyel-magyar barátságból is fízeltöt kapjanak. A Kós 1990 000 forint támogatást nyert el, amit az iskola az utazásra, a szállásra, az étkezésre és a kulturális programokra fordított – értesültünk Szemerédi Orsolya kísérőtanártól.

A kirándulás középpontjában a magyar és lengyel történelem, illetve irodalom fontos alakjai és helyszínei álltak. A diákok és kísérőik busszal utaztak, az első megálló Kassa volt: a csoport meglepetésként a főteret és a Szent Erzsébet-székesegyházat, ahol II. Rákóczi Ferenc kriptája található. Lengyelországba megérkezve felkeresték Kamienciec várát, ahol néhány évig Balassi Bálint is élt. A csoport szálláshelye Tarnówban, Bem József szülővárosában volt: megnézték Bem szobrát és síremlékét, illetve a székelykaput, amit Bem és Petőfi Sándor tiszteletére állítottak. Másnap a csoport meglátogatta a szintén Balassihoz kötődő debnői várat, majd eltöltöttek néhány órát Krakkóban, bejárták a Wawelt, az egykori királyi palotát, végigmentek a Sárkány-barlangon, és felkeresték a főtér

nevezetességeit. Megkoszorúzták az I. világháború limanovai csatájának emlékművét is. A hazautazás napján Ószandecen megnézték a IV. Béla lánya, Szent Kinga által alapított kolostort, illetve a szenté avatásakor állított székelykaput, indulás előtt pedig megmosták arcukat a Kingáról elnevezett forrás vizével is, ami a legenda szerint nemcsak megszépít, hanem élesebb látással is megajándékoz.

Az utolsó állomás egyike Besztercebánya főtere volt, innen a csoport a zólyomi várhoz, Balassi Bálint szülőhelyéhez utazott tovább, ahol megkoszorúzták a költő emléktábláját.

A diákok rengeteg élménnyel gazdagodva értek haza, no meg rengeteg fotóval, amelyekből az Iskola kiállítást rendez majd.

Á. K.